

Megjeleni
szombaton reggel.

Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor.
Egyes szám 24 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.

Nyitási díj 40 fill.

Hivatalos
s magánhirdetések
árszabás szerint

Többszöri hirdetések
nél megfelelő ár-
engedmény.

Ipolyság, 1906. június hó 9.

Telefon Ipolyságon.

Ipolyság, június 8.

A *Honti Lapok* múlt számában hírét adta annak a mozgalomnak, a mely a központtal való telefon-összeköttetés tárgyában indult meg városunkban.

Rámutattunk arra, hogy alig van már jelentékenyebb hely az országban, a mely ne lenne a fővárossal távbeszélő útján egybe-kapcsolva, és nem tudjuk helyeselni eléggé, hogy Ipolyság kereskedő-osztálya ilyen nagy fontosságú kérdés megoldásán fáradozik.

A mozgalom agilis kezekben van, és így valószínű, hogy nem is fog elposványosodni a mi hirhedi közönyünk hagyományos álló vízében, de összekötve ama ideával, a mely szerint *Czobor László* volt alispánunk a megye székhelye és a járási központok között is telefont akart létesíteni, ez az egész megyét beérő távbeszélő hálózat a vármegyében egész új és modern korszakot van hivatva megnyitni.

Minden ember tudja a telefon jelentőségét, a mely a kereskedelemben és gazdasági életben immár csaknem nélkülözhetetlen, és a szomszéd vármegyékben alig találunk nagyobb gazdaságot, vagy uradalmat, a melynek irodájából ne lehetne a budapesti nagykereskedővel értekezni.

Ha ez az állami hálózat létesül, úgy nyomon követi a megyei telefon is, a mely valóban meggyorsítja és egyszerűsíti megyénk közigazgatását és a közönség érdekeit valóban beláthatlan előnyökkel szolgálja.

Csütörtökön délelőtt *Berkó István* küldöttséget vezetett a telefon ügyében *Lits Gyula* főispánhoz, a ki készséggel ígerte meg ebbeli kérésük teljesítését, és egyben valóságos programbeszédet mondott, a melyben rámutatott a megye és a székhely rég érzett hiányaira, a melyeket ő éber figyelemmel kísér, és csak a kellő alkalmat várja, hogy létesítésüket előbbre vigye.

A telefon ügye immár a rendes mederben van, és hisszük, hogy a közönség nem nyugszik, a míg e vívmányával nem kezdődik meg Hont megye új korszaka, és a távbeszélőt csakhamar követi a többi életközéletes megoldása.

Szövetkezeteket mindenüvé.

Lits Gyula a szövetkezési eszméért.

Lits Gyula vármegyénk főispánja a hitel és fogyasztási szövetkezeteknek minden helyen való létesítése érdekében következő körrendeletet intézte a járási főszolgabírákhoz:

A szövetkezési eszme nyomában jár ama tapasztalat, hogy oly vidékeken és községekben, a hol az eszme gyökeret vert, a hitel vagy fogyasztási szövetkezet megalakult, a nép jóléte, vagyonosodása szemmel láthatólag emelkedik. Mert egyfelől a lakosság megóvatik a falusi uszorások kizsákmányolásától, másfelől takarékoságra szokik s lassan a vagyonygyűjtés utáni törekvés váltja fel az adósság esinálási hajlamot. Az együttérzés, és a kölcsönösség ápolása, mint erkölcsi cél jelentkezik meg a szövetkezési eszmében, melynek eredményei már eddig is nyilvánvalók.

A közzhatóságoknak nemes feladata az, hogy minden — a nép erkölcsi emelkedését és anyagi gyarapodását elősegítő eszmét — intőzményt felismerve, arra törekedjenek, hogy azokat a nép lelkiületébe nemesak bevigyék, de hivatali minőségük egész tekintélyével és súlyával arra is törekedjenek, hogy a társulás eszméje minden oly községben, a hol annak megvalósulására az eszközök megvannak — gyökeret verjen, — a szövetkezet megalakuljon.

A járási tisztviselők, a törvény és rendeletekben megszabott ügykörük ellátásán kívül akkor töltik be feladataikat nemesebb értelemben, ha közönségükkel szemben annak, mint tanácsadói, vezetői jelennek meg, akik nem anyagi haszon, vagy érdekből, nem törvény vagy felsőbb utasítás kényszeréből, — hanem a polgárok erkölcsi és anyagi jóléte iránti meleg érdeklődéstől áthatva, felvilágosítással, — utbaigazítással iparkodnak hivatalos kiutazásaik alkalmával a nép érdekeit szolgáló eszméket megismertetni.

A szövetkezési eszme is ily nemes célokat szolgál, s azért óhajtanám, ha a főszolgabíró és szolgabíró urak azt különös gondoskodásuk tárgyává tennék, olyképp, hogy a járás községeiben a hitel vagy fogyasztási szövetkezetek létesítésében tevékeny részt vennének.

Szükségesnek tartom elsősorban, hogy főszolgabíró ur szerezzon magának tudomást arról, hogy járása területén mely községekben van már szövetkezet, s mely községek azok, a hol a szövetkezet megalapításához első sorban szükséges oly intelligens elem — lelkész — tanító — földbirtokos — kereskedő — iparos — vagy magánzó, kire a szövetkezet szellemi vezetése bizható volna — megvan.

Ezeknek és a községi előjárásnak bevonásával hasson oda, hogy a nép a szövetkezetet haszna és céljáról kitanítva, hajlandónak nyilatkozzék a hitel vagy fogyasztási szövetkezet létesítésére.

Ennek eredményéhez képest a „*Hangya*” — a Magyar Gazdaszövetség fogyasztási és értékesítő központi szövetkezete, — valamint a megyei gazdasági egyesület vá-

lasztmánya — készségesen fogják megbízottaikat kiküldeni, hogy a szövetkezet megalakításában a szükséges felvilágosításokat, utbaigazításokat megadják.

Egy kimutatást várok tehát arról, hogy járása területén hol van már szövetkezet. S hol lehetne a fentebb mondottak igénybevételével a szövetkezetet megalakítani.

Föltételezem, hogy főszolgabíró ur a szövetkezési eszme iránt való meleg érdeklődésében velem osztozik, s számítok rá, hogy az eszme megvalósítása iránti törekvésben engem készségesen támogatni fog. —

Tanítók tisztelgése

(*Rill József* bucsuja — *Sztancsek Zoltán* dr. be-
köszöntője.)

Hontvármegye ált. tanító egyesülete június 7-én vett hivatalosan bucsút *Rill József* volt kir. tanfelügyelőtől és ugyanakkor tisztelgett *Sztancsek Zoltán* dr. új tanfelügyelőnél. Körülbelül 70 tanférfi jelent meg. Mindkét helyen az ünnepi szónok *Jávor B. Lajos* egyesületi elnök volt, ki is a következő beszédben vett bucsút a nyugalomba vonult tanfelügyelőtől:

Nagyságos Uram!

Hontvármegye általános tanító egyesülete nem mulasztotta el, hogy midőn Nagyságod annyi sok érdemteljes év után a köztevékenység teréről lelépve a jól-megérdemelt nyugalom napjait kívánja élni, meg ne jelenjék és tiszteletének, szeretetének és változhatatlan ragaszkodásának kifejezést adjon.

Nagyságos Uram! Egy hosszú életet átélni még nem értem, de egy hosszú életet a közpályán úgy átélni, a mint azt Nagyságod tetted, kell, hogy az érdemek sorába emelje az embert. Nagyságodnak az élete sem volt tövismentes. Nagyságod is küzdött, sőt ~~akkor~~ volt a száműzetés keserű-kenyerét is enni, de Nagyságod nem lankadott sőt a küzdelem még inkább megacélozta erőjét és a küzdelemnek babér lett a bére és jutalma azoknak szeretete, a kikkel egy pályán működött. Vármegyénk tanítósa Nagyságodban nem a hivatali főnököt tisztelte, hanem szerette az embert, a ki a bányakodóval együtt érzett, az örüléssel együtt örült, a kinek öröme telt abban, hogy a társadalmilag magára hagyott magyar tanítóval jól tehetett. Nagyságodban nem a hivatali főnök működött, hanem mindenkit, de különösen a magyar tanítót szerető szív, az a szív, mely megismerte, hogy a nemzeti népnevelés ügyét csak az szolgálja helyesen, a ki annak munkáit támogatja, segíti és Nagyságod helyesen választotta meg az utat céljainak elérésére, mert ma egy oly lelkes sereg veszi körül a magyar néptanítószámban, a mely lelkesedni tud a nemzeti ideálokért, a mely teljes erejével szolgálni kívánja és akarja a nemzeti népnevelés ügyét és szolgálja is. Ehhez a szerető szívhez jöttünk mi ma bucsuzni és kérni, hogy szeressen minket továbbra is, támogasson és vezessen minket a küzdelemben és mi igérjük, hogy a zászlót el nem hagyjuk, soha bármire is vezessen

sorsunk. A magunk részéről pedig kérjük a mindenek urát, tartsa meg Nagyságot még hosszú éveken egészségben és megelégedésben a magyar haza javára és övéinek legnagyobb örömére. Isten éltesse Nagyságot!

Rill meghatva válaszolt. Kifejezést adott annak, hogy ő akaratán kívül ment nyugatra, noha ő még elég erőt érez magában a tanfelügyelői teendők ellátására; őt teljes életében az elv vezérelte: felszabadítani az iskolát az államon kívüli nyomás alól és a tisztességes megélhetést biztosító fizetés által a tanítót függetleníteni mindenféle külső behatástól és így a tanító működése intenzívebb lesz, hatásában pedig sokkal eredményesebb. A nemzeti népművelés-ügy legfontosabb ügye az államnak, melyet ellátni és jól ellátni, a legelső kötelessége az államnak.

A tetszéssel fogadott beszéd után az érdemes tanfelügyelő minden megjelenttel kisorsítva vett búcsút a tanítószágtól.

A tanítószágot most testületileg Sztancsek Zoltán dr. kir. tanfelügyelő lakására vonult, az ünnepi szónok itt is Jávör B. Lajos volt. Beszéde a következő:

Nagyságos Uram!

Kedves kötelességet teljesíték, midőn „Hontvármegye általános tanító egyesülete” nevében a küldöttséget van szerencsém Nagyságot üdvözlésére vezetni; kétszeres örömmel teljesítem azt, mert meg vagyok győződve, hogy Nagyságodban nagy elődök méltó utódát üdvözölhetem.

Nagyságos Uram! A viszony, mely a vármegye tanügyi vezetője és a tanítószágot között létezik, mindig patriarchális volt; a hivatott főnök ismerte a hivatott munkást és a kölcsönös szeretet oly állapotot teremtett a tanügyi téren, hogy nem volt rá alkalom, hogy a hivatott munkást kötelességeinek teljesítésére inteni kellett volna. Eljöttünk mi akkor is ide, midőn a csüggedés környékezett, hogy a forrásnál erőt merítsünk a további küzdelemre, eljöttünk akkor is ide, midőn szomorúság ért, mert vigasztalást leltünk e helyen, de akkor sem kerültük el, midőn örömet ért, mert az öröm osztályrészesévé kívántuk tenni szeretett vezetőnket: szóval a két faktor megértette egymást, amaz vezetett, emez pedig munkálkodott és a munkán isten áldása volt. Nagyságos Uram! ezt a viszonyt kívánánk mi továbbra is fentartani és a magunk részéről mindent el fogunk követni, hogy kötelességünk pontos és lelkiismeretes teljesítése által ezt ki is érdemeljük, éppen azért az üdvözlés e pillanatában arra kérjük Nagyságot, ajánlódjon meg bizalmával és mi erre büszkék leszünk és nem szűnünk meg kérni az egek urát, hogy lelje meg Nagyságod körünkben azt a megelégedést és boldogságot, a mely csak érheti az embert e földön.

Isten hozta Nagyságot!

A beszéd elhangzása után Sztancsek Zoltán dr. magas szárnyalású beszédben köszönte meg az üdvözlést.

Kijelentette többi közt, hogy ő tanító volt, tehát ismeri a magyar tanítószágot minden baját, ismeri azt a szent célt, melyet a magyar tanítószágot beltölteni kell; tudja, hogy a tanítószágot nagy fontosságú munkájáért nincs kellőképp díjazva, de ennek nem szabad a tanítószágot működését megbénítani, mert a legszebb jutalma a tanítónak öntudatában van. Különösen kiemelte, hogy az a tanító, a ki működésében csak az anyagiakat keresi, az nem tanító, az csak napszámos; a magyar tanítónak lelkét az idealizmus töltse el. Testtel-lelekkel munkálja a közügyet, azt a szent ügyet a melyet a nem-

zeti magyar állam kiépítésének neveznek. Ő kívánja, hogy a tanítószágot társadalmilag is érvényesüljön, melyre törekednie egyik fontos kötelessége a magyar tanítószágot. Tömrőljön a magyar tanítószágot és ez által a közéletben hatékonyabb tényezővé válik, a melyre számítani mindenkinek kell.

Az éljenzéssel megszakított beszéd után a bemutatkozások történtek meg, melynek végeztével az aktus befejezést nyert.

A h é t r ő l .

— június 8.

Egy Lányi-huszár odisszeája.

Széljegyzetek Váradi Sándor dr.rról.

Bojkott mindenütt ellene.

Lapunk múlt számában jelentettük, hogy a király Váradi Sándor dr. debreceni kir. ügyészt — miután Marosvásárhelyre nem mert elmenni és ügyészi állását nem mert elfoglalni — az ipolysági kir. törvényszékhez bírónak nevezte ki.

Jelentettük röviden azt is, hogy ez az ember a bukott korszak egy engedelmes, mindenre képes vak eszköze volt. Ma a marosvásárhelyi és a debreceni lapkollégáink és egy debreceni tudósítás révén közönségünk teljesen megrajzolhatja ennek az embernek a relieffjét, és megtudhatjuk, hogy

Kicsoda ez a Váradi?

Egy debreceni magántudósítás, mely egy Debrecenben közbeesült, tekintélyes, a város közéletében vezérszerepet vívő férfitől ered, a visszaadhatlan erős kitételek kihagyásával többi közt így jellemzi ezt az embert:

...Abban az országos zorte ismert bűnperben együtt dolgozott a Pestről ide szabadított rendőrökkel és detektívekkel. Pusztá gyanura és oly névtelen levelekre, a melyekről többen tudták, hogy maguk a detektívek gyártották, nagyobb nyomozási eredmény felmutatása végett, ártatlan emberek letartóztatását indítványozta. Néhány nappal azután, hogy a cselekmény elkövetett, kiderült, hogy az eset nem oly súlyos és ennek dacára ő a letartóztatásokat a megsértett jog- és államrend nevében tovább is folytatta, a szabadságra helyezést rendelő végzéseket pedig megfolyamodta. És mindezt a büntető törvénykönyv 324. §-ának 1. pontja alapján ugyanakkor, a mikor az iratoknál már ott volt a budapesti szakértő orvosok véleménye, mely szerint szó sem lehetett a törvény 303. vagy 304. §-ában meghatározott testi sértésekről. Többi közt Révy Nándor dr. ügyvédet is, kinek virágzó irodája van, és a debreceni ellenzék egy vezérfőnöke, ki egyébként kriminálista hírében is áll, az ezen §-ra való hamis hivatkozással; a bűnvádi perrendtartás 141. §-ának 2. pontja alapján záratta le, mert „megszökéséről az alkalmazandó büntetésnek előrelátható nagyságánál fogva alaposan lehetett tartani!”

Igy bánt el ez az ember polgártársainak egyéni szabadságával, a mely fölött épen őrködni lett volna hivatása. Más az ilyen szolgálatától elfordult volna és inkább áldozatul hozta volna az ügyészi megbízással járó 800 korona pótdíját, semhogy bírói esküjéről megfélekedve, egy törvénytelen kormány törvénytelen cselekedeteinek nyomorult eszközévé aljasodjék. Ő azonban ezt

nem tette, ellenkezőleg tovább is ment elvakult gonoszságában és — a mit talán felsősége sem kívánt tőle — oly durván bánt a letartóztatottakkal, mint a kötélre szánt haramiákkal.

De mindezekkel még nem volt vége az ő érdemeinek, melyekért a törvénytelen kormány jeles királyi ügyészt, ki mindössze öt éve szolgált a VIII. fizetési osztályban, a VII. fizetési osztályba emelte. Betöltözte nemes munkásságát a tömegtelen hírlapelkobzással és az ezekkel kapcsolatban folyamatba tett bűnperekkel. És tudják-e, mi volt a véleménye a nemzeti ellenállásról? Tudják-e, hogy ezzel szemben gyűlöletének hangos kifejezést is adott gyakorta, csak azért, hogy meghallják azok, akiknek a kezében a jutalmazás volt. Ismertük egy nyilatkozatát a koalícióról: „A koalíció és egy rablósövetkezet — ezek saját szavai — előttem mindegy.”

Ilyen volt ez a magyar királyi ügyész, most ipolysági királyi törvényszéki bíró. Gratulálunk áthelyezéséhez — magunknak. És sajnáljuk Önöket érte. Mi már láttuk tőle a debreceni királyi ügyészségi igazságot, Önök az ipolysági törvényszéki bírói igazságot fogják megismerni általa. Ez az ur itt a törvénykönyvet lábai alá tette, most fölvetve a hóna alá és viszi Önökhöz.

Ezt az urat állásából el kellett volna csapni fegyelmi uton. Nem csapták el. Legalább is nyugdíjazni kellett volna. Nem nyugdíjazták. A törvényes kormány fátyolt dobott a mult bűneire, nyugodjunk meg ebben. De tisztességes polgárok kötelességében áll előidézni azt, hogy az ilyen alakok ama gyászos kor eszközei előtt a társadalmi élet szentélye mindörökké zárva maradjon.

Nem kellett Marosvásárhelynek!

Polónyi Géza igazságügyi m. kir. miniszter tudvalevőleg Marosvásárhelyre helyezte ezt a gyászalakat. Nosza lett riadalom Marosvásárhelyen, miként alábbi szemelvények mutatják.

A marosvásárhelyi Székely Ellenzék május 3-iki számában Jön a darabont ügyész cím alatt többi közt írja:

Örömmel lélegzett fel a debreceni közönség Váradi Sándor darabont huszár áthelyezése alkalmával, de egyszerűen megbotránkozott azon, hogy a legnagyobb erdélyi város az, a melynek lakosságát és sajtóját veszélyeztetni fogja. Mivel annyi elvitáztatatlan tény, hogy Váradi Sándor Magyarország második Kristófi-jának tekinthető.

Hogy miért, álljon itt bizonyosságot a következő: Váradi Sándor volt az, aki Szatmáron az elmúlt év nyarán beiktatta Nagy László darabont főispánt, a szatmármegyei főispáni székbe. Ezért jutalmul egy hónapra rá Lányi Bertit a debreceni ügyészségre helyezte át. És mit tett Váradi Sándor Debrecenben?

Valósággal kejelgett a főispán elpáholásából keletkezett büntető ügyben. Valósággal tobzódott az önkény uralom gazrendszere alatt ügyészi hatalmának kizsákmányolásában. Rettegésben tartotta az egész várost az éjjeli letartóztatásaival.

Éjjel két és három óra között vitette a fogházba a családos embereket, csak azért, hogy többet szenvedjenek. Váradi Sándor volt az, aki több lapot kobzott el Debrecenben, mint két hét más megyében, beleértve Budapestet is. Váradi Sándor volt az, aki Hoffmann Sándor vizsgáló bíró ellen Boda Dezső kormánybiztos által feljelentést adott be Kristófihoz. Mindezekért Váradi Sándort február hó elején a VII. fizetési osztályba léptették elő, holott a darabont ügyész saját szavai szerint rendes körülmények között csak öt-hat év múlva érhetne volna el. Legjellemzőbb azonban Váradi Sándor, hogy a Naszády Iván kir. biztos bevonása alkalmával a Vaday kormánybiztos jelenkezése után Naszády elé lépett és következőket mondotta: „Méltóságos Uram! Váradi Sándor kir. ügyész alázatosan bemutatkozik és Méltóságod szolgálatára készen áll.”

Hogy mit akart azzal, azt mi nem tudjuk, de gondoljuk. Ez az ember lett városunk ügyésze, Marosvásárhely szégyene, akit Polónyi Gézának köszönhetünk. De biztosítjuk, ügyész ur, hogy jó helyre jött. Várjuk már mi itt, ideiglenes állomásán és reméljük, hogy az ön karrierje itt véget ért. Lapda módjára játszik majd önnel a közvélemény addig, míg nyugdíjba nem repül. Mi pedig *átírjuk egy bíró kollégájának azon állítását, hogy Ön hazatérő.*

A „*Debreceni Újság*”-ban olvassuk, hogy Váradi dr. kir. ügyész tegnap adta át hivatalát, hogy hozzánk jöjjön. Nálunk bizonyára nem lesz szívesen látva s éppen azért sokkal okosabban tenné, ha nem is jönne ide. Mint értesülünk, a polgárság kérvényét, melyben Várady ügyész elhelyezését kéri, ma küldik fel Budapestre az igazságügyminiszterhez. — Ugyancsak *in jure* hízzuk, hogy a város lakossága bojkottálja az ügyész urat, ki Kristóffynak volt leghűbb csatlósa. Az ivben arra kéri a polgárságot, hogy Várady drnak ne adjanak szállást és ne adjanak ételt.

Váradi Sándor dr. ugy látszik, látva Marosvásárhely állásfoglalását, fázott odamenni, mert a *Szekely Ellenzék* május 8-iki számában már ezt írja:

A nemzeti kormányzás derűs egén városunk felett egy kis fekete pont mutatkozott, a mely keserűséggel töltött el mindenkit, de különösen a marosvásárhelyi hazafias polgárságot és a törvényszék bírói karát. Ez a fekete pont Várady Sándor dr., az ismert Kristóffek huszár áthelyezése volt.

Polónyi ezen intézkedésének okát mindeztideig nem tudjuk, lehet, hogy jó szándékkal történt, de ami a legvalószínűbb az, hogy hazafit akart neveltetni a marosvásárhelyi törvényszékkel. A sajtó volt az, amely legelőször emelte fel szavát a darabont ügyész ellen, de különösen lapunk tárgyalta éles hangon és erős kritiká alá vonta a miniszter ezen eljárását.

A szerencsétlen áthelyezés óta naponta foglalkozunk Várady ur alakjával; felemlítettük azt a sok jellemezhetetlen eljárását és hogy ezen ismertetésnek eredménye volt, mutatja ez a tény, hogy *undorral tárgyalja mindenki Várady érkezését.*

Nagyon természetes, hogy intézkedtünk az iránt, hogy ezen vélemények és a közönség darabont ellenes hangulata Váradihoz eljusson és hosszú kététi munka után, sikerült elérnünk azt, hogy Várady Sándor maga kérte ügyészi megbízatásának visszavonását és törvényszéki bírósá váló beosztását.

Várady maga jelentette ki egy debreceni, ma már marosvásárhelyi hírlapíró előtt, hogy nem jön városunkba és miután jól tudta, hogy az ő szavára nem sokat adnak, rögtön bizonyítékokkal is szolgált.

Nagyon helyes, Várady ur, örvendünk, de különösen örvend a marosvásárhelyi kir. ügyészség, a melynek vezetői széke tiszta marad. Megijedt Ön városunk hazafias közönségétől, a mely nem tűr meg kebelén olyan alakot, aki a hazát annak adja el, aki többet ígér.

Május 15-iki számában azonban a *Szekely Ellenzék* jelenti, hogy a miniszter nem fogadta el Váradi Sándor lemondását és ezt következő glosszákkal kíséri:

Várady Sándor darabont ügyész, akiről már anynyi szépet és jót írtunk, mégis Marosvásárhelyre jön. Pozitív forrásból nyert értesülésünk szerint Várady lemondási kérvényét visszautasította a miniszter és így június 1-én kénytelen lesz a helybeli ügyészség vezetését átvenni. A nyakas ügyész, aki ugylátszik még nem tudja, milyen sors vár reá városunkban, képes lesz arra, hogy bevonuljon hozzánk és elfoglalja az ügyészi széket.

Az eddig elmondottak, melyek a darabont csatlós

lós jelleméről tiszta képet nyújtanak városunk közönségének, még csak bevezetése volt azon alkotmánytípró működéséről, a melyet Várady Szatmáron és Detrecenben kifejtett. Bevárjuk, míg Várady ide érkezik és felsoroljuk neki pontrólpontra azt, a mit dühében a sajtó üldözése körül elkövetett. Felsoroljuk neki a Kovács Gusztáv féle ügyet és a mi legjobban jellemzi Lányi Berci csatlósát, a szabolcsi megyefőnökséget.

Váradi Sándorra városunkban a bojkottot fenntartják. Valamint más magyar városban a közönség méltó megvetésével sújtja azokat, akik a darabontokat a legkisebb mértékben is támogatták, úgy fogunk mi is eljárni Váradival. Kerülje el mindenkit! Forduljunk el tőle! Köszönését ne viszonozzuk! Szóba ne álljunk vele és csak így közös elhatározással, közös megvetéssel tudjuk kiűzni városunkból.

Váradi Sándor százszor rosszabb, mint Vozary volt, mivel a királybiztosnak csufolt csatlós legalább eltűnt a láthatárról, addig Váradi a király és kormány biztosok ostora elég arcátlanul eljön a legrenitensebb, a legmagyarabb erdélyi városba: Marosvásárhelyre.

Utílapu Debrecenből.

Mégis csak megtörtént a szerencsétlenség, hogy a miniszter látva Váradi Sándor tarthatlan helyzetét Marosvásárhelyen, azt a gyászalakat ideküldte a mi nyakunkra.

A debreceni sajtó érdeme szerint bucsuztatja őt. Így többi közt a *Debrecen* június 2-iki számában ilyen utílaput köt a talpa alá:

Örvendetes hírt közöltünk tegnap olvasóinkkal, hogy Váradi Sándor kir. ügyészt, ezt a nyavalyás Lányi-brigadéros, ezt a gyáva Nagy László és Naszády Iván huszárt, ezt a vörös talárt az igazságügyi miniszter az ügyészi állásról ledegradálván, az ipolysági törvényszékhez helyezte át, mint törvényszéki bírót.

Sikerült tehát lerázni őt a debreceni közönségnek nyakáról és sikerült a marosvásárhelyi derék székelységre is elhárítani azt a megsejyenyülést, melylyel kir. ügyészi minőségben oda áthelyezésével ezt a közönséget érdemtellenül érte volna. Nem tudjuk, hogy az ipolysági közönség és törvényszék mivel érdemelte ki azt a nagyon is kínos kitüntetés, mely Váradi brigadérosnak oda áthelyezésével őket érte. Ezt majd az ipolyságiak fogják megmondani és be is bizonyítani, hogy rászolgáltak-e erre a kitüntetésre, vagy sem? Érdeklődéssel várjuk a híreket, és nem késünk azokat olvasóinkkal közölni.

Egyelőre tehát végeztünk Váradi urral, átadjuk és ajánljuk őt az ipolysági törvényszék és közönségnek forró szeretetébe.

Váradi brigadéros — jó éjszakát!

Váradi ur Ipolyságon.

Na, ide ugyan jó helyre jön Váradi brigadéros ur. Nem is hisszük, hogy Polónyi Géza nem számításból küldte ide, a legkurucabb vármegyébe, mely a nemzeti ellenállásban elsőnek vezetett, s a hol ilyen Lányi-féle csatlósra a legvigasztalanabb helyzet vár.

Miért nem kíváncsi volt valamelyes félre-eső tót vagy oláh faluba járásbírónak, Ön szánalmas gyászvitéz?

Itt már készül a méltó fogadtatás az ön részére: a sajtó közmegevétel, a legkönyörtelenebb bojkott minden vonalon.

Az ipolysági ügyvédek megtartott értekezletükön máris kijelentették, hogy önnel

társadalmi uton egyáltalán nem érintkeznek, önnel csakis a legszorosabb és elkerülhetetlen hivatali érintkezést tartják fenn, evégből a törvényszék elnökét is arra kérik, hogy önnek olyan ügykört adjon, a melyben legkevésbé kell önnel érintkezniök. A társadalmat a bojkotthoz való csatlakozásra felhívták, s a m. kir. igazságügyminisztert áthelyezésének vagy nyugdíjazásának kieszközlésére kérték.

Kijelentették különösen, hogy az esetben sem fognak önnel kezdet, ha hivatalosan szobájába lesznek kénytelenek bemenni, önt az utcán és bárhol ismeretlennek tekintik, köszöntését nem fogadják, köszönteni nem fogják.

Az ipolysági ügyvédi kar következő sürgönyt menesztette Polónyi Gézához:

Nagyméltóság
Polónyi Géza igazságügyminiszter urnak
Budapest.

Az ipolysági ügyvédi kar megrögzöttséggel értesült, hogy Nagyméltóságod Várady Sándort az ipolysági törvényszékhez osztotta be bírónak.

Nem tudunk a sors ezen csapásába belenyugodni, hogy nekünk kelljen ezzel az emberrel érintkezniök, a ki a törvénytelen kormány vak eszköze volt, s a hazafias ügyvédet csak a börtön fenekén szerette látni.

Társadalmunk ezt az embert be nem fogadja, ilyen bíró a bírói állás tekintélyét itt csak lesüllyesztheti.

Kérjük Nagyméltóságodat, hasson oda, hogy Várady más megfelelőbb helyre való áthelyezését vagy nyugdíjazását kérje, mert társadalmunk békéje csak úgy lesz fentartható.

Bizony, bizony bírói társai is csak a hivatalos kényszerűség keretében fognak önnel érintkezni. Társadalmilag közmegevetés, utálat vár önre, ki lesz közönségre, mint egy bélpoklos, szánalmas helyzetében nem lesz ember, aki könyörületből önnek egy jó szót vessen.

Bujjék el valami más rejtett zugba, de ide, ahol hazafias magyarok laknak, ne jöjjön, — mert itt eudar világ vár önre, Lányi-huszár ur.

— **A közigazgatás köréből.** Lits Gyula vármegyénk főispánja Csapor István esztergomi lakost végzett joghallgató ideiglenes minőségű közigazgatási gyakornokká nevezte ki.

— **Eljegyzések.** törökkanizsai Schulpe Vilmos torontálmegyei törökkanizsai nagybirtokos pünkösdi hétfőjén jegyezte el néhai báró Nyáry Adolf cs. és kir. altábornagy József kir. herceg volt főudvarmestere és neje gyöngyössi Somogyi Gizella leányát, Olga kisasszonyt Magyaradon.

— Sztranyovai Sztranyovszky Sándor eljegyezte sztranyovai és kelecsényi Madách Emmát a hó 3-án Balassagyarmaton.

— **Kovács Ernő dr. egyházmegyei tanácsbíró.** Kovács Ernő drt a székely kerület országgyűlési képviselőjét a drégelypalánki ev. reform. egyházmegyei tanácsbíróvá választotta. Az installáló disztribúció Verőcén a hó 27-én lesz a Laeuzska Titusz vendéglőjében megtartva.

— **Munkássztrájk Visken.** Visken a hó 4-én sztrájkba léptek a mezőgazdasági munkások. Máté István elvette a közönségi dobot és gyűlést hívott össze a helyzet javítása érdekében vasárnapra. A sztrájk csak a viski gazdák ellen irányult. Marek Károly főbíró nyomban kiment a helyszínre és kirendelte Paulik János járási őrmestert nyole esendőrrel, a ki békés fellépésével az ellentéteket tapintatosan kiegyenlítette, úgy hogy az emberek kedden munkába is álltak. — Az intéző körök figyelmét kell felhívunk ezekre a minduntalan kiújuló bérharcokra és ez alkalommal feltétlenül igazat kell adnunk a munkásoknak, a kik munkaadóiktól a napi élelmen kívül 40 (mond negyven) fillért kapnak, a miből 5-6 tagu családot a legnagyobb takarékosággal sem lehet eltartani.

— **Házasságok.** Rosznáky Alajos kiscsévi, esztergomi főkapitányi gazdatiszt pünkösdi vasárnapján vezette oltárhoz Schmid Emília kisasszonyt, Schmid Arthur nyugalmazott Kóburg hercegi uradalmi erdőmester leányát Honton.

— Csiba Antal deméni körjegyző e hó 3-án esküdtött örök hűséget Szabó Gyula főjegyző leányának Irén kisasszonynak Tiszavárkonyban.

— Angyal József ipolysági máv. hivatalnok e hó 3-án kötött házassági frigyét Köhler Mariska kisasszonynyal Horvátiban.

— **Uj jogtudor.** Kállai Ede ipolysági kir. törvényszéki joggyakornokot, lapunknak is ügyes tollu munkatársát szombaton avatták föl a kolozsvári m. kir. tudományegyetemen jogtudományi tudorrá.

— **Véres dráma az erdőben.** Glázer András és Glázer József börszönyi vadőrök e hó 2-án este felé a börszönyi erdőben lövést hallottak. Annak irányába sietve egy frissen lőtt szarvastehenet találtak. Glázer András a vadat nézegette, mire alig néhány lépésnyire lövés érte jobb mellén és karján. Nyomban erre Glázer József, miután már sötét volt, a lövés lángja irányában a bokrok közé dupla lövést tett, de hogy talált-e, nem tudja, mert sérült bátyját hazavezette. A szobi csendőrzárőr még az éjjel a helyszínére ment, a hol a bokrok közt egy kalapot és botot találtak, melyet Simkó Mihály márianosztrai vadász tulajdonának ismertek föl. Simkó Mihály másnap délig nem ment haza, így családja, féltében, hogy agyonlőtték, beismerte, hogy előtte való nap az erdőbe ment. Délután hosszas kutatás után egy mély árokban elaléltan megtalálták, hasában lövéssel. Nagynehezen felélesztették, és akkor beismerte, hogy a szarvastehenet ő lőtte, és abbéli félelmében, hogy őt elfogják, rálőtt Glázer Andrásra. A Glázer Józseftől kapott lövéssel még el birt menekülni, sőt puskája mindkét csövét megtöltötte, kakasát lövéssre készen felhuzta, ami kitűnt, mikor falevelek alá dugott puskáját néhány lépésnyire megtalálták. Simkó Mihályt hazaszállították, de egy órára rá behelt sebébe. Glázer András sulyos, de nem életveszedelmes sebével az esztergomi közpórházba szállították.

— **Az „Iparos Kör”-ből.** Az „Iparos Kör” választmánya Himmler Sándor dr. igazgató elnöke alatt e hó 6-án választmányi ülést tartott, a melyen folyó ügyek kerültek tárgyalásra.

— **Térzene.** A szépművészeti egyesület értesíti a város közönségét, hogy minden csütörtökön este fél 9-kor térzene van a ligetben. Az első térzenés napot, de a másodikat is elmosta az eső; így jól tenné az egyesület, ha közhírré tenné, mikor lesz a zene, ha az idő erre alkalmatlan.

— **Évzáró vizsgák.** A Róm kat. elemi iskolában az 1905.-1906. tanév záró vizsgái a következő rendben lesznek megtartva: Junius 11-én egy negyed 8 órakor Veni Sancte 8 órától 10-ig I., 10 órától 12-ig II., 2 órától III.-VI. fiú osztályban. Junius 12-én 8 órától 10-ig I., 10 órától 12-ig II., 2 órától III.-VI. leányosztályban. A leányok kézimunkái 11 és 12-én az iskola tanácstermében megtekinthetők. Junius 13-án negyed 8 órakor Te Deum, mely után a bizonyítványokat osztják ki.

— **Kötvények konvertálása.** A Magyar Jelzálog-Hitelbank 3% os nyere-ménykötvényeit kamatozatlan sorsjegyekké változtatja. Miután városunkban meglehetősen számú ilyen nyere-ménykötvény van, a Hontmegyei Népbank lapunk útján értesíti az érdekelteket, hogy e kötvények konvertálását a legnagyobb készséggel eszközli teljesen díjlanul, ha ez ügyben hozzáfordulnak. — Egyben aláírásokat is elfogad az ujonnan kibocsátott, nagy nyere-mény esélyekkel biztató kötvényekre.

— **Gyermekjuniális.** Az ipolysági zsidó iskola tanítói e hó 10-én a Parasa erdőben tulipán juniális rendeznek, a mely iránt az érdeklődés nagy.

— **Megszökött főjegyző.** Nagymaros idegenből helyettesített főjegyzője Müller Konrad újpesti v. segédjegyző, minek után a nagymarosi bíró és neje nevére egy 3000 kor. váltót hamisított s annak értékét egy fővárosi banknál felvette — Nagymarosról neje és gyermekei hátrahagyása mellett

meglépett. Állítólag kiment Oroszországba. Neje az eset hallatára a váltót nyomban kiegyenlítette s hogy korpusz delikti se maradjon, megemmisítette. Itt említjük meg, hogy ugyanazon székbe Keve Károly szobi főszolgabíró Binder Lajos dal-madi körjegyzőt helyettesítette. —

— **Iparosmulatság Ipolyságon.** Az ipolysági iparos fiatalok egy része Asbóth József helyiségében jól sikerült mulatságot rendezett pünkösdi hétfőn. A tánc délután 4 óráig lelkes kedvben folyt reggelig.

— **Imre cigány hegedűje.** Balog Imre, az oly korán elhalt jeles cigány-primás hegedűje, melyen töle annyi édes-bus nótát hallottunk — eladó. A hegedűt még 1729-ben a híres Leéb János György pozsonyi hegedűműves készítette, és pesti hangszerészszakértők becselése szerint értékes jószág. Ajánljuk zeneműkedvelők figyelmébe. A majdnem kétszáz éves hegedű Balog Franci primásnál megtekinthető.

— **Tűzek.** Ipolysákkal községben pünkösdi hétfőjén délután 4 órakor Gyürki Sándor földmives udvarában kigyulladt egy zsuppal fedett sertés ól, melynek tetéje leégett. — Másnap Duborszky Lajos községi kovács mester szérűskertjében gyulladt ki egy szalmakazal, mely a mellette levő félszerrel és az ebben elhelyezett gazdasági eszközökkel s egy teljesen új négy lóerejű cséplőgéppel együtt csakhamar elhamvadt. A kár mint egy 5-6000 korona, melynek csak igen csekély része térül meg biztosítás útján. A tűz állítólag cigarettázó gyermekek vigyázatlanságából eredt. — Leszényén e hó 1-én d. e. 11 órakor tűz ütött ki és 6 ház leégett.

— **Juniális Ipolynyéken.** Az ipolynyéki iparos osztály e hó 3-án, pünkösdi vasárnapján kitűnően sikerült mulatságot rendezett a község világitása javára, a melyen felülizettek: Angyal Béla, Vég Lajos, Fodor Vilmos dr. 3-3 k, Lövinger Jakab 240 k, Kondor József, Bolgár István, Zsámbokretzky N., Szilágyi Endre, Kléger István 2-2 k, Förster N., Pilz Ottó 1-1 k, Bliesz Gyula 50 fillér. Az adományokért a rendezőség köszönetet mond. — Itt jegyezzük meg, hogy legközelebb polgári kört is csinálnak Ipolynyéken, a melynek célja hazafias összetartás, önművelődés és a társas élet emelése.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

— **Sajó Sándor darabja.** A budapesti Nemzeti Színház igazgatósága a Teleki díjjal kitüntetett „Zrínyi György házassága” című darab bemutatóját a jeles szerző Sajó Sándor kérésére elhalasztotta.

— **Sembery Fanni fellépte.** Sembery Fanni, az ismert énekművész, nagy sikert aratott a Népszínházban a műszaki személyzet javára eladott Lili című darabban szép énekével.

Ipolysági piaci árak.

Buza	100 klgként	kor. 15.20—15.40
Rozs		12.50—12.60
Árpa		13.50—14.00
Zab		15.00—15.20
Bab		24.00—25.00
Kukorica		14.00—14.20

EREDETI SINGER VARRÓGÉPEK

Ez a cimera raktárak ismertető jele, a hol SINGER-varrógépeket árulnak.

SINGER Co. varrógép R. T.
LÉVA, Kazinczy-utca 2. szám.

359. 1906. végrh. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a vmikolai kir. járásbírósnak 1906. évi V. 217. számú végzése következtében Kis Sándor dr. ügyvéd által képviselt Ujpesti déki Takarékpénztár javára Müller Konrad és neje ellen 800 kor. s járulékaik erejéig 1906. évi május hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 1450 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a vmikolai kir. járásbírósnak 1906. évi V. 217/2. számú végzése folytán 800 kor. tőkekövetelés, ennek 1906. évi március hó 15. napjától járó 6 százalékos kamatai, egynolcad százalék váltódíj és eddig összesen 145 kor. 35 fill. bíróság már megállapított költségek erejéig Nagymaroson leendő eszközzésére 1906. évi június hó 13. napján k. d. e. 10 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Vámosmikolán, 1906. június 1.

Németh Emil
kir. bir. vhajtó.

Tavaszi és nyári idény 1906. évre.

Valódi

BRÜNNI SZÖVETEK

Egy szelvény ára 3-10 mtr. hosszú, teljes } K 7-., 8-., 10- jő
férfi-öltönyre ele- } K 12-., 14- jobb
gendő (kabát, nad- } K 16-., 18- finom
rág és mellény) csak } K 21- legfinomabb } valódi gyapjúból.

Egy szelvény fekete szalon öltönyre K. 20-., valamint fehérszövetek, turista-loden, selyem-kamarn stb. gyári árban az elismert szolid posztógyári raktár által

Siegel-Imhof, Brünn.

Minták ingyen és bérmentve, Mintaszertint szállítást illetően vállalkoz. A magánvevőre óriási előnyök hárnak, hogy szöveteket fenti cégnél közvetlen gyári piacra rendelhetik.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag.

D. R. G. M. 88.503.

Gyógyít és felüdít jótállás mellett: **köszvény, reuma, asthma** (nehéz lélegzés) **álmatlanság, fülzúgás, nehéz hallás, epilepsia** (eskór), **idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza**, valamint minden **idegbetegségnél**. Azon beteg, aki 88.503. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt nem gyógyul meg, azonnal visszakapja a pénzt. Ahol már semmi sem használ, ott kérem az én készülékemet megkísérteni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.

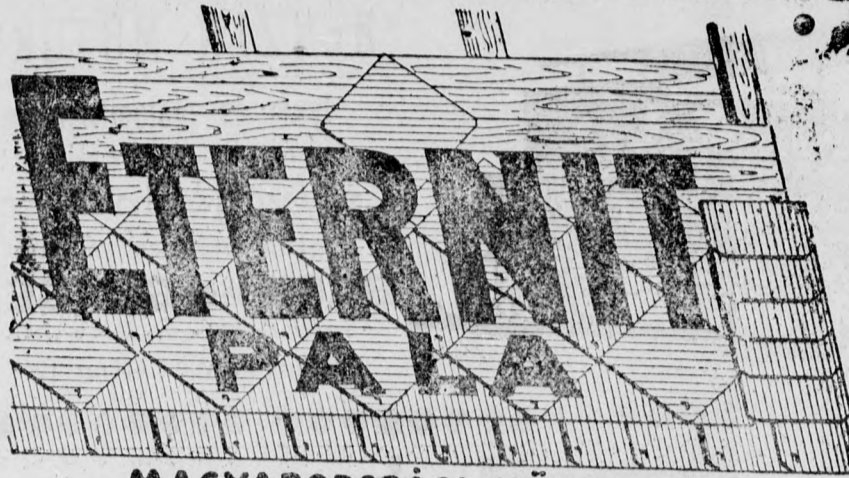
A nagy készülék ára 6 kor. idült betegségeknek alkalmazható.

A kis készülék ára 4 korona, könnyebb betegségeknek alkalmazandó.

A központi elárusítóhely szétküld utánvét-tel vagy előleges fizetéssel a bel- és külföld részére

SCHEFFER D. SÁNDOR
BUDAPEST, VII. Bezerédy-utca 3. szám

A JELENKOR LEGJOBB TETŐFEDESI ANYAGA

MAGYARORSZÁGI KÖZPONT:
ETERNIT MŰVEK HATSCHÉK LAJOS
 BUDAPEST-VI., ANDRÁSSY-ÚT 33.

Elárúsító hely: Szauer Izidor és Mór, Léva.

Figyelem!!

Megbízható legjobb minőségű
 hírneves valódi szépségű

**lenvászon és
 damaszt áru**

minden nagyobb üzletben kapható.

A késmárki gyár bejegyzett védjegye.

HAZAI IPAR!

Kis és nagy mennyiségben kapható

különbéle

műtrágya,

erőtakarmány,

melasse,

kőbányai sörök

Salgó Gábor

gabonakereskedőnél,

Balassagyarmaton.

Ugy látszik, hogy egészségjérvány ütött ki, mióta a legtöbb háztartásban a

„CERES” étel-zsirt

használgák.

Gyomorbetegek, aranyeresek stb. sokkal jobban bírnak el a „Ceres” ételzssírral készített éledeleket, mint más ételzssírral előállítva.

Schtchi György „Ceres” tápszerművek-osztályja Aussig Em.

PAGLIANO-SYRUP

VÉRTISZTÍTÓ-SZER

elállítva 1888. óta

Utánzatoktól óvakodjunk.

Kérjük minden üvegen a világoskék gyári végjegyet Professor
GIROLAMO PAGLIANO névaláírással.

Girolamo Pagliano tanár által
 Florenz, via Pandolfini (Olaszország.)

Főraktár Magyarország részére:
TORÓK JÓZSEF gyógyszerháza BUDAPEST
 Király-utca 12. és Andrassy-ut 26. szám.

Legalkalmasabb bevásárlási forrás!

Van szerencsém a tisztelt közönség tudomására hozni, hogy szabó
 üzletem mellett

férfi-divat-üzletemet megnyitottam.

Férfi- és gyermek-fehérneműek, gallérok, kék- és divatos
 zsebkendők, legfinomabb kalapok, férfi-, női- és gyermek-cipők,
 kész gyermekruhák, esernyők, sétatatók és minden a férfi divat
 körébe tartozó cikkek nálam 15-20 százalékkal olcsóbban szerezhetők
 be, mint Budapesten.

Felhívom tehát a t. nagyközönség figyelmét ujonnan berendezett
 üzletemre.

Kiváló tisztelettel
Frischer Adolf.

TANULÓUL

felvétetik egy jó ház-
 ból való fiú, 13-14
 éves. - a tót nyelv
 megkívántatik

Juhász Zoltán

vaskereskedésében

Ipolyságon.

Ugyanott eladó 2 drb. KERÉKPÁR.

1-db. Styria gyártmány.

1-db. Fegyvergyári (Waffenrad) gyárt-
 mány.